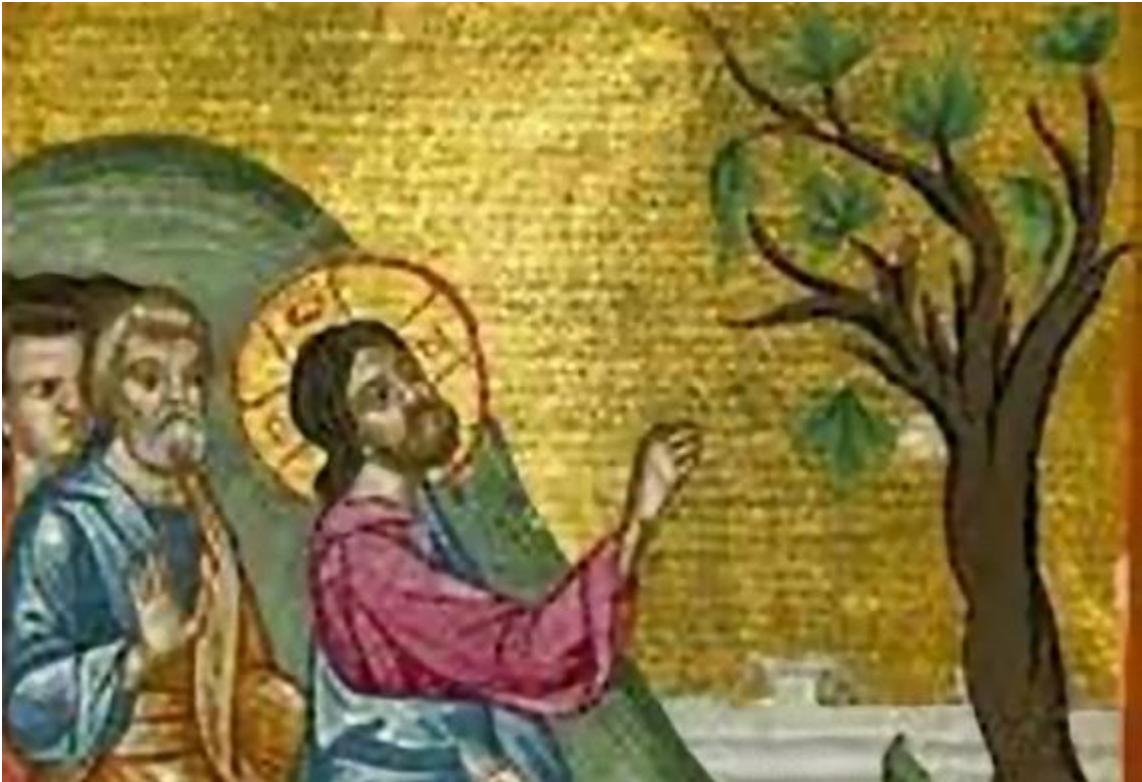

Αγία και Μεγάλη Δευτέρα.

Συναξάρι Τριωδίου.

Μεγάλη εβδομάδα, Τριώδιο.

Την αγία και μεγάλη Δευτέρα θυμόμαστε τον μακάριο και πάγκαλο Ιωσήφ και τη συκιά που την καταράστηκε ο Κύριος και ξεράθηκε.

Από σήμερα αρχίζουν τα άγια Πάθη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, του οποίου προεικόνιση ήταν ο Ιωσήφ και γι' αυτό παρουσιάζεται πρώτος.

Αυτός ήταν τελευταίος γιος του Ιακώβ από την Ραχήλ· τα ίδια του τα αδέρφια τον φθόνησαν εξαιτίας κάποιων ονείρων που είδε, και πρώτα τον έβαλαν σε ένα λάκκο, και με το ματωμένο ρούχο του εξαπάτησαν τον πατέρα τους ότι τάχα φαγώθηκε από κάποιο θηρίο.

Στη συνέχεια τον πούλησαν στους Ισμαηλίτες για τριάντα αργύρια, και αυτοί πάλι τον πούλησαν στον Πετεφρή, τον αρχιευνούχο του Φαραώ, του βασιλιά της Αιγύπτου.

Η κυρία του, κυριευμένη από παράφορη επιθυμία, επιβουλεύθηκε τη σωφροσύνη τού νέου, όμως εκείνος δεν θέλησε να κάνει την αμαρτία αλλά άφησε τον χιτώνα του στα χέρια της και έφυγε. Εκείνη τον διέβαλε τότε στον κύριό του και ο Ιωσήφ οδηγήθηκε δέσμιος σε σκοτεινή φυλακή.

Αργότερα, αφού εξήγησε τα όνειρα κάποιων βασιλικών καταδίκων, τον έβγαλαν από τη φυλακή και τον παρουσίασαν στον βασιλιά και έγινε κύριος όλης της Αιγύπτου.

Στη συνέχεια με τη διανομή του σιταριού φανερώθηκε στα αδέρφια του, και αφού έζησε ως το τέλος με τρόπο άριστο, πέθανε στην Αίγυπτο, μένοντας, κοντά σε όλα τα άλλα του καλά, ονομαστός για τη σωφροσύνη του.

Αυτός λοιπόν ο Ιωσήφ θεωρείται προεικόνιση του Χριστού, διότι και ο Χριστός φθονείται από τους ομόφυλους Ιουδαίους, και πωλείται από τον μαθητή του για τριάντα αργύρια, και κλείνεται στον μαύρο και σκοτεινό λάκκο, τον τάφο.

Και αφού αναστήθηκε από εκεί αυτεξουσίως, βασιλεύει της Αιγύπτου, δηλαδή εναντίον όλης της αμαρτίας, και τη νικάει κατά κράτος, και γίνεται Κύριος όλου του κόσμου, και μας εξαγοράζει από φιλανθρωπία με τη μυστική σιτοδοσία, καθώς έδωσε τον εαυτό του για χάρη μας και μας τρέφει με ουράνιο άρτο, δηλαδή με τη ζωηφόρο σάρκα του.

Γι' αυτό λοιπόν τον λόγο παρουσιάζεται σήμερα ο πάγκαλος Ιωσήφ.

Παράλληλα θυμόμαστε την ξεραμένη συκιά, επειδή οι θείοι ευαγγελιστές, ο Ματθαίος και ο Μάρκος, μετά τη διήγηση των Βαΐων μιλάνε γι' αυτήν.

Ο Μάρκος λέει: «Την επόμενη μέρα, όταν βγήκαν από τη Βηθανία, ο Κύριος πείνασε. Και βλέποντας από μακριά μια συκιά που είχε φύλλα, πλησίασε μήπως βρει τίποτε σ' αυτήν. Όταν όμως έφτασε κοντά της, δεν βρήκε τίποτε παρά μόνο φύλλα· γιατί δεν ήταν ο καιρός των σύκων. Απευθύνθηκε τότε σ' αυτήν και της είπε· “Ποτέ πια να μη φάει κανείς καρπό από σένα”» (Μαρκ. 11:12-14).

Και ο Ματθαίος λέει: «Ξαναπηγαίνοντας ο Ιησούς το πρωί στην πόλη, πείνασε. Βλέποντας στον δρόμο μια συκιά, ήρθε κοντά της, αλλά δεν βρήκε τίποτε σ' αυτή, παρά μόνο φύλλα· και της λέει· “Ποτέ πια να μην ξαναβγάλεις καρπό”. Και αμέσως ξεράθηκε η συκιά» (Ματθ. 21:18-19).

Συκιά λοιπόν είναι η συναγωγή των Ιουδαίων, στην οποία ο Σωτήρας, επειδή δεν βρήκε τον πρόπονα καρπό, παρά μόνο τη σκιά του νόμου, και αυτή την αφαίρεσε από αυτούς και την άφησε εντελώς άχρηστη.

Αν τώρα κάποιος θα ρωτούσε, γιατί το άψυχο δένδρο, που δεν έφταιξε σε τίποτα, έλαβε την κατάρα και ξεράθηκε, ας μάθει αυτός ότι οι

Ιουδαίοι, βλέποντας ότι ο Χριστός πάντοτε έκανε ευεργεσίες και ποτέ δεν έκανε σε κανέναν το παραμικρό κακό, νόμιζαν ότι μόνο ευεργετική δύναμη έχει αλλά όχι και τιμωρητική.

Ο Κύριος, καθώς είναι φιλάνθρωπος, δεν θέλησε να δείξει πάνω σε άνθρωπο ότι και αυτό το μπορεί. Για να πείσει λοιπόν τον αχάριστο λαό ότι έχει δύναμη και να τιμωρεί, αλλά ως αγαθός δεν θέλει, τιμώρησε κάτι άψυχο και αναίσθητο.

Υπάρχει όμως και άλλος λόγος, απόκρυφος, που έφτασε σε μας από σοφούς γέροντες, όπως λέει ο άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης, ότι το δένδρο της παρακοής των πρωτοπλάστων ήταν συκιά, τα φύλλα της οποίας οι παραβάτες τα χρησιμοποίησαν για να σκεπάσουν τη γυμνότητά τους. Γι' αυτό και ο Χριστός την καταράστηκε να μην κάνει ποτέ πια καρπό που θα είναι αιτία αμαρτίας.

Και είναι φανερό ότι η αμαρτία έχει κάποια ομοιότητα με τη συκιά, διότι όπως ο καρπός της είναι γλυκός και κολλάει και προκαλεί τραχύτητα και τσούξιμο, έτσι και η αμαρτία έχει την ηδονή, την κολλητικότητα και έπειτα τις τύψεις της συνειδήσεως.

Ωστόσο οι άγιοι πατέρες έβαλαν εδώ την ιστορία της συκιάς για κατάνυξη, όπως έβαλαν και τον Ιωσήφ επειδή είναι προτύπωση του Χριστού.

Και συκιά είναι κάθε ψυχή που δεν έχει κανέναν πνευματικό καρπό· στην οποία ο Κύριος το πρωί, δηλαδή στην παρούσα ζωή, δεν βρίσκει ανάπαυση, και έτσι την καταριέται και την ξεραίνει και την στέλνει στην αιώνια φωτιά.

Με τις πρεσβείες του παγκάλου Ιωσήφ, Χριστέ, Θεέ μας, ελέησέ μας. Αμήν.

Διασκευή για την Κ.Ο. του κειμένου του Τρωδίου με τη βοήθεια και της μετάφρασης του αγίου Αθανασίου του Παρίου που περιέχεται στο βιβλίο Νέον Λειμωνάριον, Βενετία 1819, σελ. 295.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>